

[Lone Dybkjær]

over dette, hvor der står om de erhvervsfaglige grunduddannelser og en tværfaglig basisuddannelse: fremskyndelse af overvejelserne. Jeg synes, vi skulle prøve at konkretisere det mere og få sat nogle ting i gang og så prøve at afslutte nogle af de overvejelser. Derfor mener jeg også, at regeringen selv har en slags ansvar og ikke bare kan lægge det over på os andre.

Så er der spørgsmålet om den lavere løn til unge; man kan jo kalde det ungarbejderløn. Inden for en lang række systemer – og det er også til fru Lilli Gyldenkilde – har man faktisk anciennitetløn, og det accepterer man fuldstændigt. Hvorfor skulle det være så ufornuftigt på det område, vi her taler om? Jeg har ikke talt om en ungarbejderløn, jeg har talt om en erfaringsløn, og jeg har netop sammenlignet med anciennitetstrin andre steder, hvor det fungerer udmærket. Hvorfor i himmelens navn skulle det så ikke kunne fungere udmærket her?

Så vil jeg lige sige til fru Mimi Stilling Jakobsen, at jeg tror såmænd ikke, at hvis man har en handlingsplan og et udvalg, har man løst alle problemer, men derfor prøvede jeg også at sige, at det, det drejede sig om, var, at vi skulle se at få vedtaget et forslag til folketingsbeslutning og helst bredt her i folketinget.

Til den socialdemokratiske ordfører vil jeg godt sige, at jeg har ikke tænkt mig, at det skulle tage 2, 3, 4 år. Jeg havde faktisk tænkt mig, at det var noget, man skulle prøve at blive enige om inden sommerferien.

Så vil jeg til sidst lige gøre en enkelt bemærkning til SFs uddannelsespolitiske ordfører, hr. Holger Nielsen. Jeg synes, det var et meget spændende perspektiv, han kom frem med her. SF ønsker nu ikke nye uddannelser; de vil derimod gerne forbedre de gamle. Det er alligevel en holdning, jeg ikke har hørt fra SFs side før. Det må jo så nogenlunde betyde, at vi skulle stå tilbage med landsbyskolen eller noget, der minder om den, vi har ikke behov for andet. Eller at SF ikke mener, at RUC og AUC har været fornuftige ting. Ingen nye uddannelser, man må hellere forbedre de gamle. Selvfølgelig skal de gamle forbedres, men det kan jo ikke nytte noget, at vi forestiller os i et samfund med den udvikling, vi har, at vi kan klare os med de gamle uddannelser. Halvdelen af de unge, der begynder på uddannelser i dag, kommer

til at beskæftige sig med noget, de aldrig har været uddannet til, og det er, fordi der simpelt hen sker en udvikling, og derfor må vi naturligvis også have nye uddannelser.

Tinning (VS):

Vores ordfører, hr. Waldorff, var nødt til at tage hjem og passe børnene, så jeg skal takke for, at jeg får mulighed for at erstatte ham.

En enkelt bemærkning først til undervisningsministeren, som i en kommentar til vores ordførertale bemærkede, at det var jo det sædvanlige: kritik mig her og kritik mig dér, og ikke det, der lignede konkrete forslag til, hvad man kunne gøre ved problemerne. Jeg skal tillade mig i al ydmyghed og beskedenhed at minde om det første beskæftigelsesforslag, som blev fremsat i folketinget efter den økonomiske krises gennemslag i Danmark, et beskæftigelsesforslag, som byggede på en aktiv udnyttelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen, et beskæftigelsesforslag, som dengang omhandlede almenyttigt byggeri. Det var, som man måske vil have gættet, VS, der kom med det.

Og jeg skal tillade mig at minde om det, vi selv kaldte betalingsbalance- og beskæftigelsesplanen fra 1977, som var en opsamling af en række af de beskæftigelsesforslag, vi havde nået at lave i de 3-4 år, og som omhandlede områder som vedvarende energi, kollektiv trafik, almenyttigt byggeri og forskellige områder inden for det sociale område som helhed. Det er rigtigt, at det ikke var initiativer, der specielt sigtede mod de unge, men det var så sandelig initiativer, der også ville have bragt unge i arbejde. Det er også rigtigt, at de selvfølgelig blev afvist helt og aldeles, men det, vi viste, var, at rent teknisk var det helt bestemt muligt at nedbringe kasseunderskuddet, at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet og at nedbringe arbejdsløsheden. Det fordrer én ting, og det er, at man ikke lader arbejdsgiverne gøre, som arbejdsgiverne måtte have lyst til, men at man helt klart siger, at der må være tale om en produktion, som dels er fritaget for subsidier, dels i en række tilfælde også er afsætningsikkert osv. Det, det drejer sig om, er altså ikke, som en anden ordfører har været inde på, at VS aldrig har fattet så meget som en brik – eller hvad det nu var, der blev sagt – af de økono-